

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání
v Crete pro Baline okres, Neb., v Schuyler
a Clarkson pro Colfax okres, Neb.,
ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v
Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St.
Paul a Minneapolis, Minn., pro stát
Minnesota a v Tyndall, S. D., pro stát
South a North Dakota.

Předplatné:
Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
\$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějte se pomocí po-
sáňkových poukázek (Money Orders), ex-
presních poukázek (Express Money
Orders), bankovních poukázek (Bank
Draft), anebo v registrujícím dopise.
Oznamujte-li své přetřehování, udejte
starou i novou adresu.
Dopisy z kruhu čtenářstva ochotně u-
veřejňujeme. Musí být slušné, psané bu-
deme-li někoho osobně poškozují a po-
dopisy plným jménem, ať již má být
v redakci utajeno, anebo s dopisem uve-
řejněno.

Tri ženy srovnají se v jednom
domě jen tehdy, když jedna z nich
je bloucnemá, druhá mrtvá —
třetí může být živa. Výjimky
z toho pravidla jsou vzácné.

John D. Rockefeller stává kosto-
ly a podporuje svoji církev špinavé
nabytými penězi, na odpuštění
svých hříchů. Svatokupectví
nevymělo ještě ani v baptistické
církvi.

V Richmond muž zavraždil že-
nu. Soudeové z lidu jej odsoudili
a popravili podle židovského zá-
kona "Okno za okno, zub za zub."
Popravený už vraždit nebude.

V Denver zavraždila žena muže.
Soudeové z lidu ji propustili na
svobodu bez trestu podle křesťan-
ského zákona "Odpuštění se ti
hříchové tvoji." Propuštěná mů-
že opět vraždit.

Výstředky v názorech o vině a
nevině, trestu a odpuštění jsou
převládajícím příznakem ameri-
ckého národa.

Je-li zabít člověka zločinem,
zůstává jím i tehdy, děje-li se tak
ze zákona, a nebyli o nic barbar-
štější američtí trapezi, kteří krá-
dež koní trestali smrtí.

Nepohodnou-li se dva dobře vy-
chovaní sousedé, nesáhnou hned
k vražedné zbraně, ale zvolí si
rozhodčího ve své při a jeho vý-
roku se podrobí.

Nepohodnou-li se zástupci dvou
"dobře vychovaných" národů, ne-
zvolí si rozhodčího ve své při, ale
sáhnou hned k zbraně a svoje
poddané a občany ženou na jatka.

Podle osvědčeného "Tiak vzbuzuje
protitlak" brání se naši krajané
ve staré vlasti zuby nehty
proti germanizačnímu přívalu a
možno říci, že skoro každý Čech
přispívá na Ústřední Matici Skol-
skou. Časté odkazy jednotlivců
ať již pro "Matici" nebo pro ji-
ný český výchovný podnik svědčí
o pravé lásce k mateřskému jazy-
ku. V Americe máme spoustu bo-
hatých spolků i jednotlivců, ale
naše české svobodomyšlné školy
jsou našemu vlastenectví na po-
směch. Sláva česko-amerického
vlastenectví!

Jaké blbosti předkládají ně-
kteří americké magaziny svým
čtenářům, jest vskutku až neuvé-
řitelné, zvláště pokud se týče po-
dávání zpráv z naší české histo-
rie. "The World To-Day" v li-
stopadovém čísle vkládá do úst
Thomase A. Edisona, který, jak
známo, před nedávnem procesto-
val Evropu, báje podobnou stu-
dii. Pan Edison nebyl tře-
ba před svou návštěvou Evropy
žádným znalcem dějin starého
světa, tolik však za jeho pobytu
bylo mu asi vysvětleno, že Praha
jest hlavní město království českého,
a že mistr Hus, jehož pomníčky
modely v Praze viděl, nebyl upá-
len v Praze, nýbrž v Kostnici.
Jaké ceny má tudíž zpráva jistě-
ho Allana L. Bensona, který ve
zmíněném magazínu podává svůj
interview s Edisonem. Slavný ve-
nělázece prý pravil: "Někdy
staví továrny a školy. A zatím co

staví továrny a školy na straně
jedné, jest ve sporu s církví na
straně druhé. Město Praha, kde
Jan Hus byl asi před 500 léty na
hranici upálen, chystá se k odha-
lení jeho pomníku. Avšak praž-
ský pomník Husův nebude tím
prvním pomníkem v Německu.
Jsou tam již dva nebo tři jiné.
Zdá se, že pomníky se tam stá-
vají modou... Z tohoto příkladu
laskavý čtenář pozná, jakou cenu
mají anglické magaziny pro naši
mládež a na její výchovu národ-
ního uvědomění.

PRIZNÁNÍ DR. F. IŠKY.

Napsali jsme před časem, že bi-
skup Kozlovský nabídl dr. Iškovi
kazatelské místo spojené s platem
\$400. Pan doktor to popřel klasi-
ckým prohlášením, hodným záčka
první třídy obecné školy, a věří-
me, že jím některým svým fanati-
ckým následům imponoval. Do-
týrné prohlášení v č. 47 časopisu
Vesmír ze dne 10. září 1911 zní:
"Iška nepřišel do Ameriky, aby
sloužil biskupu Kozlovskému, ný-
brž pouze na krátký čas, ješto
jeho starokatolická obec v Praze
vyžadovala nutně jeho brzkého
navrátní. NEMOHL mu tedy bi-
skup Kozlovský nabízet ani \$400,
ani \$4,000."

Z tohoto prohlášení plyne nad-
slunce jasněji, že dr. Iškovi neby-
ly činěny podobné nabídky vůbec
nikdy, protože činěny býti NE-
MOHLY z důvodu, že Iška zde
byl jen na krátký čas.

A nyní po dvou měsících pra-
vdymilovný pan doktor slavnost-
ním způsobem prohlašuje a sám
sebe obviňuje, že je zcela obyčej-
ný lhář a tím také celé své pove-
dené svobodářské a osvětlové čin-
nosti vtiskuje pečet prohanosti.
Povedený svobodomyšlný vele-
bníček ve svém osobním listě "Ves-
mír" č. 9 ze dne 26. listopadu v po-
lemice s panem Geringerem poví-
dá: "Když roku 1902 prvý pobyt
v Americe dr. Iška, jako staroka-
tolického kněze, chvilil se ke kon-
ci, vyzýval jej vydavatel "Svor-
nosti", aby zůstal v Americe a vě-
noval se hnutí svobodomyšlnému.
Nabídku tu odmítl Iška stejně
zdvořile a stejně rozhodně, jako
několik let před tím mnohem
skvělejší nabídku, již dostalo se
mu od REV. PELIKÁNA JMÉ-
NEM JEHO SEKTY."

Pan doktor Iška si nemůže na
nás stěžovat, že jsme se kdy snížili
k sprosté nadávce, mezi které
počítáme i slůvko "lhář." Vyčká-
vali jsme dobu, až se pan doktor
sám splete a svoji masku nevě-
domky odkryje. Byli jsme od pr-
vopočátku jisti, že nemluví prav-
du, avšak bylo těžké čtenářům to
dokázat. Nezbylo neži vyčkávat
času, až by se pan doktor v ne-
střežené chvíli poděkl. A dočka-
li jsme se. Poslední pravdivé pro-
hlášení pana Išky jest nám záro-
ven zadostučiněním za všechny výt-
ky a osočování, že ubíjíme svobo-
domyšlnost, a za všechny ty šta-
vdomské titule, jimiž nás někteří fa-
natičtí a nemysliví stoupenci už
trojetřihodného pana Išky ve sloup-
cích "Vesmíru" obměšeli.

Konečně prohlašujeme, že ne-
hodláme polemizovat s člověkem,
který za novinářskou zbraň užívá
úmyslně nepravdivých tvrzení.

STŘELBA VÁLČNÝCH LODÍ DO TERČE.

Pro "Pokrok Západu" upravil
Lou W. Dongres.

Válčná loď má čemu pouze
svých děl a jejich účelem jest zni-
žiti nepřítel. Po celá desetiletí
vyvíjaly se válčné lodě ze své-
ho prototypu, "monitoru" a pře-
ce jejich hlavní činitel, děla, zů-
stávala takřka bezcenná. Až do
roku 1899 nebylo na světě ani je-
diné válčné lodě, která by byla
střeliva svými velkými děly "sto-
dolu", kdyby byla tato jen čtvrt
míle daleko.

Ve skutečnosti svět ještě dnes
neví, jakou praktickou cenu mají
velká děla válčných lodí a jestli
skutečně možno jim připsati jaké
zásluhy v několika námořních bit-
vách naší moderní doby. Naše
válka se Španělskem byla hračkou
a vador velkého a rozhodnému
vítězství u Santjaga ukázalo se,
že naše velká děla nezahála špa-
nělské lodě ani jednou, až byly
pouze 6000 yardů daleko. Z 9000

projektů, vypálených americký-
mi loděmi, zasáhlo jich jen 123
nepřítel a to vesměs kule malého
kalibru. Ale to postačilo, aby špa-
nělské lodě chytily a nepřítel se
zdal. U Manily, tam vlastně ne-
bylo žádné bitvy, jen veselá palba
do terče dřevěných terčů. Tím
není řečeno, že by naši dělostřelci
byli inferiorními kterýchkoli jin-
ých. V té době bylo námořní
dělostřelctví v plenkách. Ve vál-
ce Japonska s Ruskem mělo dělo-
střelctvo lepší příležitost se uká-
zati, ale ani tam neukázalo žádnou
vyspělost, jedno ani druhé. Roz-
díl je arci nepoměrně ve prospěch
Japonska, jelikož ruští dělostřel-
ci ukázali se úplně bezcennými.
Ani z bitvy u Tausima nedá se
soudit, jak vypadá námořní bitva
mezi moderními obrněnci. Bylo to
tuze jednostranné. Než jedno z
toho odvozuji pozorovatelé a vá-
leční odborníci, že ten, kdo na za-
čátku bitvy se ukáže superiorním
a zahrne nepřítel děstém kuli a
jedovatých plynů ze třuskavin, má
vítězství zajištěno. Přivodí se tím
jakési ohromení, "duševní" zdr-
cení nepřítel, od velitele až do
posledního muže a loďstvo je ztra-
ceno hned na samém počátku.
Theorie zní: na prvých ranách zá-
leží vše — ostatní již jde pak samo
s sebou. Dá se souditi o správnos-
ti toho názoru ze zápisů o bitvě u
Tausima, které na napsal ruský
důstojník Semenov. Píše takto:
"Sotva padly první rány, vše ko-
lem nás začalo se káceti v trosky.
Ocelové pláty a konstrukce palu-
by se řítily a kovové třísky lta-
ly v všechny strany, rozsvěťující
vše smrtí než kule samy. Železné
žebřiky se hroutily v masy skrou-
ceného železa a některá děla byla
v pravém slova smyslu vyhozena
ze svých ložisek. Kule explodovaly,
jakmile se čeho dotkly a zaha-
lovaly vše dusivým, jedovatým
kouřem. Řev byl tak hrozivý, že
nebylo slyšet vlastního slova.
Všude ležely mrtvolky a lidé padali
na všech stranách před našima o-
čima. Signalování, odhadování
distance a míření stalo se ve dvou
minutách naprosto nemožným.
Před námi v této spouště stál
mravný oblak, z něhož sršel oheň
z vlastních děl i z praskajících
pum. V tom mravném byla loď "A-
lexandr". Byla? Kdož věděl,
jestli je tam v té chvíli ještě, neb
je to již jen kouř z jejích vybu-
chlych magazinů, jenž stojí tam,
zrovna takový obraz, kde jsme vě-
děli, že jest nebo má býti loď Vo-
rodino. Bylo nemožno dávatí roz-
kazy, bylo nemožno jich posloucha-
ti, vše se kácelo a chvělo v
kouři, ohni a pekelném rachotu."

Tak "inhalovali" Japonci ve
dvou minutách celou ruskou ná-
mořní moc. Ve dvou minutách byl
její osud zpečetěn, ač ve skutečno-
sti celá bitva trvala, počítaje v to
stihání přeházejících křižáků — den
a noc. Několik prvních minut
rozhodne! Na těch několik minut
se připravují naši námořní dělo-
střelci neustále, nakládeme několi-
ka milionů ročně. Zasadit první
rozhodnou ránu. Prvních několik
ran rozhodne — pak již je osud
nepřítel zpečetěn. Jest zajíma-
vo, jakým způsobem děje se tato
příprava dělostřelců na několik
prvních ran námořní bitvy, na
něž závisí celý výsledek boje a s
ním i smad osud národa.

Moderní systém výcviku dělo-
střelctva jest myšlenkou britické-
ho námořního důstojníka, nyní ad-
mirála Percy Scotta. V Americe
jej zavedl poručík Sims, podle bri-
tického vzoru.
Podle tohoto systému má naše
námořní dělostřelctvo dvě roční
cvičení ve střelbě do terče. Jedno
na jaře, při pobřeží Kuby a sice
jednotlivých lodí a druhé v podzá-
mu, v celých eskádrách u mysu
Hatterasa na pobřeží Virginie. Ne-
jen námořní odbor a vláda, ale ce-
lá americká veřejnost sleduje tato
cvičení s velkým zájmem a mini-
sterstvo udílí mnoha cen v peně-
zích nejlepšímu střelcům, bronzové
trofeje lidem a diplomy četám dě-
la obaluhujícím. Vše se začíná,
sčítá a rozpočítává, tak že se ví na
bod, jak který dělostřelec, který
děl a která loď stál, kolik pro-
cent udělal terč, jak rychle dove-
dou manipulující děla atd. atd.
Když veřejnost zvláště končí vý-
sledek těchto závodů ve střelbě a ve
jdou též ve znalost výsledky
střelby válčných lodí jiných ná-

rodů, (pokud je tyto dají do ve-
řejnosti), počítá se, které loďstvo
je ve střelbě nejlepší, a co před-
čelo druhé a dnes si docela osobuje
mužstvo jistého děla v našem ná-
mořnictvu předáctví celého světa.
Jestli jsou cifry, udávající vý-
sledky, pravdivy, pak se mohou Spoje-
né Státy pochlubiti těmi nejlepší-
mi námořními dělostřelci na světě.
Z toho bychom měli právo kojit se
naději na vítězství v bitvě námoř-
ní, ač není to nijakou zárukou je-
ho. Jest v tom zajisté veliký roz-
díl střelby o závod do terče za ú-
plného bezpečí života a střelby do
nepřítel, když nepřátelské kule
vše kolem trhájí a smrt kosí na
všech stranách, drtí loď a její za-
řízení. Dovedou-li naši dělostřelci
páliti do nepřítel v prvních pět
minut při zahájení bitvy tak, jako
pálili naposled do terče u Cape
Hatterasa, pak ostatní se postará
samo o sebe.

Než přistupme k popisu cvičení
a střelby o závod samotné.

Naši námořníci nazývají zápas
ve střelbě o cenu a předáctví tou
největší "hrou" (game) na světě.
Base-ball, foot-ball a koškové závo-
dy i kde se jedná o předáctví svě-
ta, jsou ním proti němu. Muž-
stvo na lodě od kapitána až po
kluka, který posluhuje u stolu,
jsou v největším napjetí. Jestli je
námořník olejovačem stroju nebo
mírumilovným účetním v úřadov-
ně výplatního, každý vyvíje plně
důležitost okamžiků. Zde přestá-
vají všechna pouta přátelství, je-
den proti druhému, kde jedná se o
předáctví jednotlivých čet nebo
jednotlivých dělostřelců. Jestli je
v četi některý muž, jenž provádí
svůj úkol tupě a zdržuje — do-
stane se mu lekce od kohokoli a to
způsobem jakýmkoli, aniž by dů-
stojníci viděli potřebu zakročiti.
Čety drží dlouho napřed porady a
přemýšlí a uvažují o nějakém plá-
nu, který by jim umožnil přestí-
hnutí četu obsluhující jiné čis-
lo a získati cenu zetovou. Vzdor
přísné disciplíně na lodě nižší dů-
stojníci svorně a bratrsky jednájí
a radí se s vojny jak a co by měli
dělat, aby vše šlo jako na drát-
kách a uspořila se nějak někde tře-
bas jen frakce vteřiny času, po-
třebného k vypálení rány. Ze
smutné zkušenosti víme, že v této
snaze šly některé čety tak daleko,
že zanedbaly ve spěchu a snaze zís-
kati času, bezpečnostních opatře-
ní a předčasny výbuch náboje vy-
žádal si mnoho životů za obět.
Před několika lety, když četa v
jedné delové věži lodě Wisconsin
trefila 88krát z 88ti vypálených
ran, vyšlo na jevo, že všichni muži
této čety, aby získali klidnosti ne-
rvů, na měsíc před střelbou ode-
kli se dobrovolně kouřeni. Žádná
obět není jim příliš velkou. Nad-
šení zachvatí všechny. Kapitán
Indians, před očima všeho jása-
cího mužstva objal a polbil na ve-
litelském můstku dělostřelce, jenž
dosáhl plných 100 procent terč z
vypálených ran a nadšeně zvolal:
"Kid you are a peach. I am proud
of you!"

Jaký to rozdíl v dělostřelctvu
dnes a řekněme jen před deseti le-
ty. Starý, vousatý "fajervaker
Fraztz Jaburek", jenž páchl de-
hem, je ten tam a jeho místo za-
jmul mladý athlet, vychovaný tře-
bas někde na farmě na západě,
kterému je střelba vrozenou a
zdokonalil se v ní dlouhým a vytr-
valým cvikem na lodě. Tento vý-
cvik je neustálý, den ze dne. Ne-
myslete si, že se při něm střelí z
děla. Než dostane dělostřelce pří-
ležitost vypáliti dělo — dříve vy-
pálil mnohokrát, ale jen o-
brázec, pomocí obyčejné "dva-
dvacetky". Tato je nasazena k
dělu tak, že střelil tam, kam by
střelila kule z děla vypálená. Před
dělém, ovšem je blízko, je terč, a
míří se dalekohledem zrovna jako
kdyby se mělo dělo vypáliti. Ve
skutečnosti vypálí se jen dvaadvá-
ctka a ta ukáže přesně, jak bylo
mířeno. Počítá se, že jest třeba asi
za 85 patron do dvaadvacinky k
vysvětliti dělostřelce. Nesmíme si
myslet, že vše záleželo jen na jed-
nom muži, který míří. Nikoli! Na
každém, kdo dělo obsluhuje. Každý
je to stejně důležitý, každý musí
vykonávati svůj úkol přesně a ry-
chle, jako hodiny. Každý je si své
důležitosti plně vědom a cvičí a
evič se stále a stále, ať úkol sobě
svěřený vykonává přesně "na
vlas" jako automat. Jen tak lze
dosáhniti úplné dokonalosti a sku-

tečně až neuvěřitelné výkonosti
děla.

V duchu sčítáme se takové
střelby o závod. Sedí obří táhnou
mořem v dlouhé řadě, 400 yardů
vzdálení jeden od druhého. Mofs
se dime vysoko a malé motorové lo-
dice, které jezdí od bitevních lodí
k terči, brázdí si těžce cestu zpě-
něnými vlnami. Terč sám jest nízká
loď, postavená ze železa a vyplněná
korkem, skoro na úrovni s
hladinou vodní. Nad ní je několik
železných stožárů, mezi nimi síť
příčných pojidla a na tuto kon-
strukci napjato jest těžké plátno,
na kterém jest tmavou barvou na-
malován obrys válčné lodě. Do
toho se střelí na vzdálenost 6000 až
8000 yardů (3 až skoro 5 mil).
Terč zdá se na tuto vzdálenost asi
tíze velikosti jako hrači karta.
funda loď pohybuje se rychlostí
nejvíce asi 10 mil za hodinu a
střelí při jízdě do terče. Po obrá-
cení střelí zase baterie strany dru-
hé.

Lodě jsou připraveny jako k bit-
vě. Vše jest a palub odstraněno, i
nádobí stolní jest složeno a uscho-
váno, obrazy snaty se stěn — vše
jako v pravidelné bitvě. Ráno
všechno mužstvo, od kapitána až
dolů, se vykoupe a převede do leh-
kého, čistě spodního prádla. To
jest pravidlem před každou bit-
vou. Pro lehké snídání lodní ka-
plan pronese modlitbu za vlast a
hoši se podívají na prapor vlastní,
pro něž jsou připraveni dáti ži-
vot. Vše se provede do detailu ja-
ko by nepřítel byl již na obzoru.
Každý se dívá vážně, jen návštěv-
níci a pozvaní důstojníci armády
a atache jinych národů baví se ja-
ko by nechápal význam okamžiků.
Námořníci jim říkájí Rubber-
necks. Jsou zde novináři zpra-
vodajové a konečně rozhodčí, jako
při hře míčem zvaní "umpire".
Ti jsou na vrchní palubě, v košech
stožárů a konečně ti hlavní na ve-
litelském můstku.

Dělostřelci stojí v četách na pa-
lubě, boji a jen ve spodních koš-
kách s rukávy vykasnými. Jak u
námořníků "modou", jich pět
jsou pokryty tetováním fantasti-
ckých figur a zvířat, z nichž or-
dnáš vlastní jest asi nejčetnější za-
stoupen, ač neschází ani na žen-
ských "hlavičkách", které se o-
všem nemohou rovnati hlavičkám
Seifertovým, blahé paměti, ale pro
své nositele znamenají mnohem
více. Dělostřelci dívají se sebevě-
domě v před jako by byli jisti
svého vítězství. Ordinanční dů-
stojník ukazuje celou tíži trampot.
Má jich skutečně plnou hlavu. Jak
bude prach? Prach podléhá
změnam povětrnosti, není vždy
stejně jistým. Jak budou pracu-
vati vyfukovadla stlačeného vzdu-
chu, která jsou zástitou bezpečno-
sti v rychlém nabíjení. Elektrina
hraje zde velkou úlohu, neb jí se
zapaluje náboj, jí manipuluje dělo
a elevatory, kterými se vynášejí
prach a náboje ze skladů z spo-
dú lodí k dělům samotným. Kapi-
tán v tomto všem hraje vlastně jen
úlohu diváka a ukázalo se, že tím
lépe to dopadne, čím méně se do
toho míchá a když vůbec neuka-
zuje své autority, ale nechá dělo-
střelce, aby jednali si jak sami
chtějí. Oni jistě chtějí jednati nej-
lépe jak dovedou a mohou. Zavzní
povel: Na svá místa. Dělostřelci
kráčí do "klenutí", ke svým dě-
lům a do ocelových věží, v nichž
děla jsou umístěna. Důstojníci,
kteří mají na starosti odhadování
vzdálenosti a na nichž mnoho zá-
leží, lezou na svá místa na stožár-
ech a věžích, odkud jsou spojeni
telefonicky s mužstvem u děla.
Dělostřelce, jenž má na starosti
míření míček děla, má u ucha na-
slouchátko telefonu, kterým mu
důstojník na věži udává vzdálenost
terče.

Důle pod palubou, polonazí mu-
ži vydávající pytlíky s prachem a
kule ze skladů a připravují je k
elevátorům, které je vynesou na-
horu k dělu.
(Pokračování.)

Česká pošta. 16 a William ul.

Dr. J. F. Scheffčik,
.....vynálezce a vynálezce.....
**OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A
HŘEDELNÍM NEDUHŮM.**
Čad. hodiny: | Ráno od 9 do 12 hodin.
| Odpoledne od 1.30 do 5 hodin.
Čadovna: 301-3 Masonic Temple, roh Heunepta
Ave., and 6th St., So. 6-26
Telefony: N. W. Main 4670. T. S.
Center 4788. Res. T. S. Calhoun 3642.
MINNEAPOLIS, MINN.

Dr. Chas. Rosewater,
český lékař a ranhojič.
Úřadovna:
222 Bee Building.
Tel. Douglas 504
Tel. Ind. "A" 1504
Residence: Harney 469
Ind. "A" 4469

Dr. Bretislav Dienstbier
český zubní lékař
pokoř. č. 718-716 v budově City
National Banky, 16. a Harney ul.
Všechny zubní lékařské práce koná
nejnovějšími zmodernizovanými způsoby
za nízké ceny. Telefon Douglas 1195.
Časopis od 9 h. dop. do 5 h. odp.
Veter. díle ujednání. 5017

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ÚŘADOVNA: 1270 So. 13th Street
proti Hotelu Prague.
Tel. Red 4612
RESIDENCE: 1451 So. 11th Street
Tel. Douglas 4286.
Dopoledne Dr. Allison v nemocnicích.
V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Dr. F. H. Kučera
český lékař a ranhojič
VE VERDIGRE, NEB.
V každé době a do okolí jede na za-
vození. 16-11
Farmerský telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužití krajanům!

F. M. Scoblik,
český právník
a obhájce.
VEREJNÁ PRAXE.
Security, Block - TYNDALL, S. C.

Jos. L. Padrnos
právník a veřejný notář.
Spolehlivý zástupce v všech soudn. —
pojišťuje též proti ohni u nejlépe po-
jistitelnosti.
Tel. Douglas 4425. 14-11
16. a William ulice, Omaha, Neb.

Jos. J. Panuška
1260 1/2 jižní 16. ulice.
Pozemkové obchody v českém dia-
triktu v Omaze, v South Omaze a v
Benson. — Požární a úrazové pojištění.
ABSTRAKTY NÁROKŮ. — VEREJNÝ
NOTÁŘSTVÍ.
Hodiny: Od 7 do 10 večer a v sobotu
od 3 hodin odp. do 8 hod. večer. 3617
Tel. Doug. 5737. Přijďte kdykoli va-

Adolf A. Tenopír,
český právník.
Úřadovna roh 16. a Dodge ulice
přes ulici od Hayden Bron. ob-
chodu.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 1108
Veřejný notář.

JOS. T. VOTAVA,
právník
Krajanům vždy ochotně
poslouží.
Jest ve spojení s A. W.
Jeffers-em.
Úřadovna: 942 Omaha Na-
tional Bank Bldg.
Telefon: Douglas 811.
Omaha — Nebraska.

Julius J. Žitník,
PRÁVNÍK.
Telefon | Douglas 1324
| Indp. A-1324.
402-34 Ware Block,
15th & Farnam St.,
OMAHA — NEBR.
VEREJNÝ NOTÁŘ.